

Dokumenter, som maa oplæses; udenretslige Bevidnelser angaaende Tiltaltes tidligere Vandel maa ikke benyttes). Jfr. iøvrigt ovfr. pag. 77 om Vidner, om fri Bevisbedømmelse m. v., hvilket ogsaa gælder her. Naar Bevisførelsen er sluttet, faa Parterne Ordet; Tiltalte har stedse det sidste Ord. Dom afsiges snarest mnlig.

Med Hensyn til *Nævningers Medvirkning* mærkes følgende: I enhver Nævningesag (pag. 93 b.) skulle ved Lodtrækning (jfr. pag. 73) 12 Nævninger (plus eventuelt 2 Suppleanter) udtages til at deltage i Afgørelsen. Da Overanklageren og Tiltalte har Ret til — uden Angivelse af Grund — at forlange vraget hver 4 af Nævningerne, efterhaanden som de udtrækkes, kan Lodtrækningen komme til at omfatte indtil 20 (22). Nævningerne indtage deres Sæde i den ved Lodtrækningen bestemte Orden. Formanden minder dem om, at de, indtil endelig Kendelse er afgiven, ikke angaaende Sagen maa have Samtale eller Forbindelse med nogen anden end Retten gennem dennes Formand. De aflægge hver for sig Ed (. . . „saa sandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord“) paa, at de ville opmærksomt følge Forhandlingen o. s. v., (efter Omstændighederne træder en Forsikring i Eds Sted*), jfr. ved Vidner) hvorefter de vælge en Ordfører. Efter at Tiltalte har udtalt sig om de Forhold, Tiltalen angaar, og Bevisførelsen er tilendebragt, og Overanklager, Forsvarer og Tiltalte har erklæret sig herover samt over Retsspørgsmaalet, overleverer Overanklageren Retten og Forsvareren Udkast til de Spørgsmaal, som skulle forelægges Nævningerne; disse kunne Forsvareren og Tiltalte ytre sig over, eventuelt faa ændrede. I Almindelighed skal hvert Spørgsmaal begynde med: „Er Tiltalte N. N. skyldig?“ Nævningerne svare ikke blot paa, om Tiltalte har gjort det, han sigtes for, men ogsaa om dette kan henføres under noget af de Straffebud, hvorom der efter Anklagen kan være Spørgsmaal, fremdeles om der foreligger nogen Grund, som udelukker Straf, eller Omstændigheder, som efter Straffeloven hjemle Nedsættelse eller Forhøjelse af Strafferammen, hvorimod det ikke tilkommer dem at afgøre noget om Tilstedeværelsen af Omstændigheder, der kun komme i Betragtning ved Straffens Udmaalning indenfor Lovens Strafferamme. Ved hvert Spørgsmaal anføres af Formanden, at der udkræves 8 Stemmer til det Svar („ja“ eller „nej“), som er ugunstigst for Tiltalte. Iøvrigt gennemgaar Formanden i Korthed Sagen og dens Bevisligheder og forklarer Spørgsmaalene og de Retsætninger, som skulle lægges til Grund ved deres Besvarelse. Sluttelig begive Nævningerne sig til det for dem bestemte

*) Ikke efter Landstingets Forslag.